

че: Прѣзъ кой пѣтъ ще възлѣземъ? А той отговори: Прѣзъ пѣтъ-тъ на Едомъ скж-тж пустыниж. И отиде Израилевый царь, и Иудиный царь, и Едомский царь; и обыколихъ седмь дни пѣтъ: и нѣмаше вода за станъ-тъ и за скотове-тъ които бѣхъ съ тѣхъ.

10 И рече Израилевый царь: Охъ! наистинж че свыка Господь тѣзи трима царіе, за да ты прѣдаде въ ржжж-тж на Моава!

11 А ꙗкосафатъ рече: Нѣма ли тука пророкъ Господень, за да попытамы Господа чрѣзъ него? И отговори единъ отъ рабы-тъ на Израилевый царь, и рече: Тукъ е Елисей Сафатовый сынъ, който поливаше водж на Илєвы-тъ рѣцѣ. И рече Јосафатъ: Има слово Господне съ него. И сѣздохъ при него Израилевъ-тъ царь, и Јосафатъ, и Едомский-тъ царь. И рече Елисей на Израилевъ-тъ царь: "Що има между мене и тебе? 'Иди "при пророцы-тъ на бацж си, и при пророцы-тъ на майкж си. И рече му Израилевый царь: Не; защото Господь свыка тѣзи трима царіе, за да ты прѣдаде въ ржжж-тж на Моава.

14 И рече Елисей: "Живъ Господь на силѣ-тъ, прѣдъ когото прѣдстоѣж, наистинж ако не почитахъ азъ лице-то на Јосафата Иудинъ-тъ царь, не щѣхъ да погледнж на тебе, нито щѣхъ да тя видѣж; Но сега, "доведѣте ми свирецъ: И като свирѣше свирецъ-тъ, "дойде на него ржжа Господня.

16 И рече: Така говори Господь: "Направи 17 тойзи долъ трапове трапове; Защото така говори Господь: Нѣма да видите вѣтрѣ, и нѣма да видите дѣждъ: а тойзи долъ ще си напълни съ водж, и ще пиете вы, и 18 стада-та ви, и скотове-тъ ви. Но това е малко нѣщо прѣдъ очѣ-тъ на Господа:

19 че прѣдаде Моава въ ржжж-тж ви: И ще поразите всякой ограденъ градъ, и всякой избранъ градъ, и ще низложите всяко добро дърво, и ще заградите всички-тъ водни источники, и ще развалите съ каменіе всякж добрж часть земіж.

20 И на утринь-тж, "като ставаше приношеніе-то, ето, дойдохъ воды отъ пѣтъ-тъ на Едомъ, и напълни ся земля-та съ водж. И като чухъ всички-тъ Моавци че възлѣздохъ царіе-тъ за да ся бѣжтъ съ тѣхъ, събрахъ ся всички, които можахъ да прѣнасуватъ ножъ, та застанжхъ на прѣдѣлы-тъ. И станжхъ на утринь-тж, и като изгря сълнце-то върху воды-тъ, видѣхъ Моавци-тъ воды-тъ отъ срещж червены като кръвь: И рекохъ: Това е кръвь: несумѣнно царіе-тъ сж направили бой, и ударили сж ся единъ съ други:

24 сега прочее на корысти-тъ, Моаве. И когато дойдохъ въ Израилевъ-тъ станъ, ста-

нжхх Израилѣни-тъ та поразихъ Моавцы-тъ тѣй, щото побѣдихъхъ отъ лице-то имъ; и біюще Моавцы-тъ влѣзохъ въ земіж-тж имъ: И градове-тъ съсыпахъ; и въ всякж добрж часть земіж хвърлихъ всякой камыкъ-тъ си, та іж напълнихъ: и всицкы-тъ водни источники затыкнжхъ, и всяко добро дърво отсѣкохъ: само въ "Киръ-арасевъ оставихъ каменіе-тъ му, и заобыколихъ го пращници-тъ та го поразихъ. И когато Моавский-тъ царь видѣ че сраженіе-то ся прѣукрѣпываше противъ него, зѣ съсь себе си седмьстѣтинъ мѣжкіе сабленосцы, за да разсѣкжтъ воинство-то дори до Едомский-тъ царь; но не могахъ. Тогдазъ зѣ пѣрвородный-тъ си сынъ, който щѣше да ся вѣдари вмѣсто него, та го принесе всесьжженіе на стѣнж-тж. И станж голѣмо негодование вързъ Израїля: и оттеглихъ ся отъ него, и ся върнжхъ въ земіж-тж си.

ГЛАВА 4.

1 А една жена отъ жены-тъ ꙗко Елисей, и казуваше: Рабъ-тъ ти мжжъ ми умрѣ; и ты знаешъ че рабъ-тъ ти ся боеше отъ Господа: а заимодавецъ-тъ дойде да земе двамата-тъ ми сынове при себе си за 2 рабы. И рече ѿ Елисей: Що да ти направиж? Кажѣ ми, що имашъ въ домъ-тъ си? А тя рече: Раба-та ти нѣма нищо въ домъ-тъ, освѣнь единж масленицж съ елей. И рече: Иди, земли назаемъ отъ вѣнъ ссждове, отъ всицкы-тъ си сѣсѣды ссждове праздны: "земи на заемъ не малко.

4 Сетѣхъ влѣзъ, та затвори врата-та слѣдъ себе си, и слѣдъ сынове-тъ си, и налей отъ елей-тъ въ всицкы-тъ онѣзъ ссждове, и 5 пълны-тъ тури на странж. И тя си трѣгнж отъ него, та затвори врата-та слѣдъ себе си, и слѣдъ сынове-тъ си; и тѣ приближавахъ при неѣхъ ссждове-тъ, а тя наливаше. И като ся напълнихъ ссждове-тъ, рече на сына си: Донесъ ми и другъ ссждъ. А той ѿ рече: Нѣма другъ ссждъ.

7 И прѣстанж елей-тъ. Тогдазъ дойде та обади на Божій-тъ человекъ. И той рече: Иди продай елей-тъ, та плати дългъ-тъ си, и живѣй съ остаткы-тъ, ты и чада-та ти.

8 И единъ день заминж Елисей въ Сунамъ, дѣто имаше една голѣма жена, и тя го задържа да яде хлѣбъ. И колкото пѣти заминуваше, свращаше тамъ за да 9 яде хлѣбъ. И рече жена-та на мжжа си: Ето сега познавамъ че той е святъ Божій человекъ, който всякога наминувалъ 10 насъ. Да направимъ, молиж, малкж горничкж на стѣнж-тж: и да туримъ тамъ

ѿ 3 Пар. 22; 7.

ѿ Гл. 2; 25.

ѿ Ис. 14; 3.

ѿ Сжд. 10; 14. Руо. 1; 15.

ѿ 3 Пар. 18; 19.

ѿ 3 Пар. 17; 1. Гл. 5; 16.

ѿ Виж. 1 Пар. 10; 5.

ѿ Ис. 1; 3; 3; 14, 22. 8; 1.

ѿ Гл. 4; 3.

ѿ Исх. 29; 39, 40.

ѿ Ис. 16; 7, 11.

ѿ 3 Пар. 20; 35.

ѿ Виж. Лєв. 25; 39. Мат. 18; 25.

ѿ Виж. Гл. 3; 16.

ѿ Ис. Нав. 19; 18.